

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa D.K. i W.K.

przeciwko J.J. i J.J.

o ustalenie nieważności umowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 października 2006 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 czerwca 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powodów na postanowienie tego Sądu z dnia 28 kwietnia 2006 r. w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej, a to z powodu nieuiszczenia należnej opłaty.

W zażaleniu na to postanowienie powodowie wnieśli o jego uchylenie. Twierdzili, że zażalenie nie podlega opłacie, jako oczywiście uzasadnione (art. 99 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnik powodów w skardze kasacyjnej zawarł wniosek o ich zwolnienie od kosztów sądowych. W osobnym piśmie również powodowie domagali się zwolnienia od kosztów sądowych podając w nim informację o stanie majątkowym. W obu przypadkach wnioski strony powodowej nie zostały sporządzone na urzędowym formularzu oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania. Wnioski te zostały zwrócone, w wyniku czego sąd odrzucił skargę kasacyjną postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2006 r. Postanowienie to powodowie zaskarżyli zażaleniem, które Sąd Apelacyjny odrzucił jako nieopłacone.

Opłatę podstawową, stosownie do art. 14 ust. 2 u.k.s.c., pobiera się w sytuacjach, gdy przepisy nie przewidują opłaty stałej, stosunkowej lub tymczasowej. Opłata ta wynosi 30 zł (art. 14 ust. 3 u.k.s.c.). Pobierana jest ona m. in. od podlegających opłacie pism wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, jak również, od zażalenia w przedmiocie środka zaskarżenia, w przypadku twierdzenia przez stronę o jego oczywistej zasadności (99 u.k.s.c.). U podłoża tego stanowiska leży założenie, że strona nawet w przypadku uwzględnienia jej żądania dotyczącego zwolnienia z obowiązku poniesienia stosownej opłaty, zobowiązana jest do uiszczenia opłaty podstawowej.

Oznacza to, że w świetle obowiązującej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, powodowie uchybili obowiązkowi uiszczenia opłaty podstawowej od zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 16 maja

2006 r. w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej. Od powyższego obowiązku nie zwalniało ich powołanie się na oczywistą zasadność tego zażalenia.

Skutki nie uiszczenia opłat od środków odwoławczych, wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników, określa art. 130² § 3 k.p.c. Stosownie do tego przepisu, sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty, wniesiony przez profesjonalnego pełnomocnika nie opłacony środek zaskarżenia podlegający opłacie w wysokości stałej. Użyte w tym przepisie pojęcie opłaty stałej obejmuje nie tylko opłatę stałą w rozumieniu u.k.s.c., ale również opłatę podstawową. W konsekwencji, wniesienie zażalenia przez profesjonalnego pełnomocnika, bez uiszczenia opłaty podstawowej, powoduje – stosownie do art. 130² § 3 k.p.c. – odrzucenie skargi.

Z powyższych względów zażalenie podlega oddaleniu (art. 398¹⁴ i 394¹ § 3 k.p.c.).